

॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ शारदतीकृपी खचरान्बाणान् खचरंक्षसं ॥
 विकृतास्यशिरोग्रीवैर्हिडिबानुचरैः सह ॥ पौलस्त्यैर्यातुधानैश्चतामसैश्चैद्रविक्रमैः ॥ १३ ॥ नानाशस्त्रधरैर्वरिर्नानाकवचभूषणैः ॥ महाबलैर्भोमरैः संरंभो
 हत्तलोचनैः ॥ १४ ॥ उपस्थितैस्ततोयुद्धराक्षसैर्युद्धदुर्मदैः ॥ विषण्णमभिसंप्रेक्ष्यपुत्रं तेद्रौणिब्रवीत् ॥ १५ ॥ तिष्ठदुर्योधनाद्यत्वं न कार्यः संभ्रमस्त्वया ॥ सहै
 भिभ्रातृभिर्वरैः पार्थिवैश्चैद्रविक्रमैः ॥ १६ ॥ निहनिष्याम्यमित्रांस्तेन तवास्ति पराजयः ॥ सत्यं ते प्रतिजानामि पर्याश्यासयवाहिनीं ॥ १७ ॥ दुर्योधन उवा
 च न त्वेतदद्भुतं मन्ये ते महदिदं मनः ॥ अस्मासु च पराभक्तिस्तव गौतमि नन्दन ॥ १८ ॥ संजय उवाच अश्वत्थामानमुक्त्वा वतः सौबलमब्रवीत् ॥ वृ
 तं रथसहस्रेण हयानां रणशोभिनां ॥ १९ ॥ षष्ठ्यारथसहस्रैश्च प्रयाहित्वं धनं जया ॥ कर्णश्च दृषसे नश्च रुपो नीलस्तथैव च ॥ २० ॥ उदीच्याः कृतवर्मा च पुरुमित्रः सु
 तापनः ॥ दुःशासनो निकुंभश्च कुंडभेदी पराक्रमः ॥ २१ ॥ पुरंजयो दृढरथः पताकी हेमकंपनः ॥ शल्यारुणींद्रसेनाश्च संजयो विजयोजयः ॥ २२ ॥ कमलाक्षः
 परक्राथी जयवर्मा सुदर्शनः ॥ एते त्वामनुयास्यंति पत्नीनामयुतानि षट् ॥ २३ ॥ जहिभीमं यमौचो भीमं रजं च मातुल ॥ असुरानिव देवेंद्रो जयाशामेत्वयि
 स्थिता ॥ २४ ॥ दारितान्द्रौणिनावाणैर्भृशं विक्षतविग्रहान् ॥ जहि मातुलकौतेयानसुरानिव पावकिः ॥ २५ ॥ एवमुक्ता ययौ शीघ्रं पुत्रेण तव सौबलः ॥ पिप्रीषु
 स्ते सुतानराजन्दिग्धक्षुश्चैव पांडवान् ॥ २६ ॥ अथ प्रवृत्ते युद्धं द्रौणि राक्षसयोर्मध्ये ॥ विभावया सुतुमुलं शक्रप्रल्हादयोरिव ॥ २७ ॥ ततो घटोत्कचो वाणैर्दश
 भिर्गौतमी सुतं ॥ जघानोरसि संक्रुद्धो विषाग्निप्रतिमैर्दृढैः ॥ २८ ॥ सैत रथ्याहतो गाढं शरैर्भीमसुते रितैः ॥ चचाल रथमध्यस्थो वातोद्भूत इव द्रुमः ॥ २९ ॥ भूय
 श्चांजलिकेनाथमार्गणेन महाप्रभं ॥ द्रौणिहस्तस्थितं चापं चिच्छेदाशु घटोत्कचः ॥ ३० ॥ ततो न्यद्रौणि रादाय धनुर्भारसहं महत् ॥ वर्षविशिखांस्तीक्ष्णांवा
 रिधारा इवांबुदः ॥ ३१ ॥ ततः शारदती पुत्रः प्रेषयामास भारत ॥ सुवर्णं पुंखाच्छत्रुघ्नान् खचरान् खचरं प्रति ॥ ३२ ॥ तद्वाणैर्दितं यूथं रक्षसां पीनवक्षसां ॥ सिं
 हैरिव बभौ मत्तं गजानामाकुलं कुलं ॥ ३३ ॥ विधम्य राक्षसान्वाणैः साश्वसूत रथद्विपान् ॥ ददाह भगवान्विर्भूतानीव युगक्षये ॥ ३४ ॥ सदग्ध्वाक्षौ हिणीं वा
 णैर्नैर्ऋतीं रुरुचेष्टप ॥ पुरे वत्रिपुरं दग्ध्वादि विदेवो महेश्वरः ॥ ३५ ॥ युगांतिसर्वभूतानि दग्ध्वेव वसुरुत्बणः ॥ राजजयतां श्रेष्ठो द्रोण पुत्रस्तवाहितान् ॥ ३६ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वसुरुत्बणः अभिः प्रलयकालिकः ॥ १३६ ॥